

דיירים מפונים בבית-המלון שערי ירושלים (למעלה ומשמאל)
מכאן נניע ישר לבנין המועצה

בינתיים הבעיות אינן מטופלות. הדברים נופלים בין הכיסאות. כל צד מאשים את מישהו באחריות לציוד כיבוי מודרני, להתקנת אמצעי-בטיחות הכרחיים, לתחזוקה מתאימה. מודעות הציבור להתנהגות במיקרה שריפה גם היא לוקה בחסר. רואה שחורות יכול לראות בקלות כיצד חוזר על עצמו תסריט המינדל הלוהט במציאות, ולא כהמצאה קולנועית.

ייסי עינדר
צילם: ציון צפריר

השיכון והבניין. לטענתו, אין באחריות תו לדאוג לתנאי מגורים הולמים לתושבים. "אני לא ספק הדירות של מדינת ישראל", מסכם בן-זאב. אך גם מה שאינו קשור במישרי הממשלה אינו כראוי בבית-שמש. "הבעיה היתה שלא היו אינרטים בקירבת מקום. יש שם שורה של שישה בניינים ונאלצנו למתוח קרמים ממקום אחר", אומר עזרא. גם לעובדה שמיכיליהגאז נמצאים בתוך הדירות עצמן לא היו מודעים במכבייהאש.

תה מהירה מאור. בבניין אין שום אפשרות למילוט בשעת חירום. במיקרה זה יצאו כולם מהבניין בכוחות עצמם, אולם אם היו נאלצים לעלות לגג הבניין, היתה קיימת בעיה לחלץ אותם, משום שלמכבייהאש בבית-שמש אין מגוף הידראו לי ולא סולם הידראולי, שבאמצעותם ניתן לכבות שריפות במהירות, להגיע למוקד האש, ולחלץ אנשים.

כבאית להצלת חיים

ש לנו בעיה בחילוץ נפגעים מקומות עליונות. אין לנו מנוף

אף שהבניין נבנה לפני למעלה מ-20 שנה, אין כל סיבה שלא יותקנו בו מיתקנים לשעת חירום ולכיבוי שריפות. הבעיה היא בעיקר מודעות האנשים עצמם, ומודעות הרשויות השונות שהנושא נתון באחריותן. בבית-שמש חזרו החיים למסלולם. בעיית מיפעל-המנועים, בעיות מיסוי, רישיונות-בנייה. רק ברחוב שבו התרחשה השריפה לא ירד הנושא מסדר-היום. בכניסה ללישכתו של יושב-ראש המועצה המקומית, יהודה בן-זאב, ממתין תושב מקומי שלא מפסיק לרטון: "ראש-המועצה תמיד מתחמק מתשובות. אף פעם אין לו זמן. גם בימים שבהם יש קבלת-קהל אי-אפשר לדבר איתו."

כעבור זמן-מה יוצא ראש-המועצה מלישכתו ומנהל עם התושב ויכוח קולני. אחר-כך, בלישכתו, הוא אומר: "אתם רק מחפשים להשחיר את בית-שמשו" במיקרה זה השחירה השריפה את המקום. כשנדרש להתייחס לנושא אמצעי-הבטיחות הקיימים בבניינים הוא משיב: "על בטיחות הבניינים אחראית החברה המשכנת."

הוא לא רואה כל בעיה בטיחותית, וגם אם קיימת בעיה כזאת, היא לא בתחום אחריותו. דיירי הבניין חושבים אחרת: "הוא עסוק בשנת-בחירות ולא בטיפול בתושבים. הכל כאן מוזנח, שום דבר לא מטופל", כך הם ממשיכים לשטוח את בעיותיהם ללא קשר למיקר שהעצמו. בן-זאב מגיב: "אין אדם נתפס בשעת צער."

מעבר להתנגחות בין שני הצדדים יש בעיה נוספת הדורשת טיפול דחוף: מאחר וכל הדיירים מתגוררים במקום בשכירות, ויש הגרים במקום למעלה מ-10 שנים, התייחסותם למקום היא כאל מקום ארעי ועליכן ההזנחה הנוראית.

אף לא אחד מהדיירים היה מבוטח למיקרה שריפה. בקומה השלישית, בדירה שנשרפה כליל, כורע על ברכיים צרלי קרדונה ומחפש מיסמכים שנותן רו שלמים. "הייתי במיקלחת, שמעתי צעקות, אז יצאתי ורצתי לעזור. חילצתי את אמא שלי ובת-אחותי. כל תכור לת הבית נשרפה. אני אסיר משוחרר, שמנסה לשקם את עצמי. עכשיו גם מה שהיה לי נשרף."

יוסף לנקרי, שאמו מתגוררת בבניין, אומר: "היה בערך 3 חצוי, ישבתי עם אחי ושתינו קפה. אמי אמרה שהיא מריחה ריח של עשן, רצתי לקומה השלישית והועקתי מכבייהאש." הדיירים טוענים שהאש פרצה כקור מת-הקרקע ולא בקומה השלישית, כפי שחושבים מכבייהאש. ההתלקחות היי

דייר צרלי קרדונה מחפש מיסמכים בשרידי דירתו, נשרף כל רכושי המועצה